

[Holstein.]

Laaneforanstaltninger billigede, opmuntrede og fremskyndede hans nye Gældsstiftelse som Middel til indtil videre at afbøde den ærlige Kronens sønderknusende Virkning for hans Landbrugsbedrift. Den ærlige Krone er altid — det vil ingen bestride — en Guldkrone, stor eller lille, men den Guldkrone er økonomisk uærlig, som i sine Virkninger ruinerer den aktive Kapitals Bedrifter til Fordel for den passive Kapitals Rente-nydere, som lamslaar vide Kredse af dansk Erhvervsliv, først og fremmest Landbruget, som øger Arbejdsløsheden, og som lægger en dødsbold Haand paa berettigede økonomiske Virksomheder og standser sundt erhvervsmæssigt Initiativ. Den Guldkrone, som dansk Landbrug og vide Kredse af vore Byerhverv simpelt hen ikke kan bære uden før eller senere at forarmes, er en grunduærlig Krone. „En rettværende Kreditor“, har Professor i Statsvidenskab Warming skrevet, „der ser, hvad det vil koste uskyldige Trediemænd, hvis han skulde have sin Ret overfor Debitor, vil sikkert resignere, og Staten, Regering og Rigsdag, har i denne store Strid mellem Debitor og Kreditor Lov at tage Samfundets og de uskyldiges Parti. For hver Hundrede Kreditorer, som fik deres Ret, vilde der være eet Tusinde uskyldige, som vilde lide.“ For ingen Landsdel, for ingen Befolkningsdel og til intet Tidspunkt i Danmark har disse Ord saa megen Aktualitet og saa megen Berettigelse som for den sønderjydske Landbostand i 1932. Den Regering, der har kulturel Højnelse og Bevarelse af Befolkningens sociale og økonomiske Levofod paa sit Program, kan ikke lade de bestaaende og i den nærmeste Fremtid for den sønderjydske Bondestand stadig utaaleligere Forhold faa Lov til at udfolde sig i deres ødelæggende Virkninger uden at træffe virkningsfulde Foranstaltninger til at hjælpe Landbrugerne gennem en Krise, der, mere uforskyldt og mere skaanselsløs end i det øvrige Land, har slaaet den nordsløvigske Landbruger til Jorden og lagt hans Hjem i Ruiner.

For det konservative Folkeparti er Vejen i hvert Fald klar. Den er med al fornøden Tydelighed angivet i Partiets Krisemanifest af 3. Juli i Aar, som er konciperet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers politiske Raadgiver og Vejleder, Redaktør Vigen, billiget af Partiets Hovedbestyrelse og derefter tiltraadt, godkendt og paa ny fremhævet af det konservative Landsraads-møde den 10. Oktober i Aarhus. I Landsraadsrådets Udtalelse hedder det, at

„de i Krisemanifestet af 3. Juli op-

stillede Krav har Begivenhederne i de sidste Maaneder kun yderligere underbygget“;

og i ganske særlig Grad fremhæver Landsraadsrådet det tidligere Krav om en betydelig Lettelse af de faste Ejendomsskatter, og en Handelspolitik, der betrygger og videreudvikler vore Eksportprodukters Afsætning i Udlandet. I Manifestet hedder det:

„Landbruget som saadant kan ikke holde til den nuværende Ejendomsbeskatning. Det er endvidere i Samfundets egen Interesse at hindre, at Krisen driver dygtige Landbrugere ud af Bedrifter, der ved forstandige Forholdsregler kan ventes bevaret for dem. Staten har Pligter overfor de Landbrugere, som er blevet Ofre for en af Staten, ikke mindst gennem Udstykningen, begunstiget Optimisme. Statens Kronepolitik har et tungt Medansvar for mangen en ung Landmands Trængsel og ganske særlig for de triste Forhold i en hel Landsdel, Sønderjylland, der af særlige Grunde havde vanskeligst ved at tage Kronestigningen.“

I de positive Kriseforslag til øjeblikkelig Gennemførelse; i hvilke Manifestet munder ud, ligesom Domspræmisser i en Konklusion, hedder det under Punkt 1: Der gennemføres en dybtgaaende Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter til Stat, Amts- og Sognekommuner; under Punkt 2: Der oprettes en Krisefond for at bringe Hjælp til Landbrugere, som i særlig Grad er kriseramt, efter en Undersøgelse i hver enkelt Tilfælde, og under Punkt 3: For Sønderjylland, der som Følge af det økonomiske Fejlgreb, Staten begik i 1920, og senere ogsaa ved Valutaens Stigning er haardere ramt end det øvrige Land, tages særlige Foranstaltninger ufortøvet under Overvejelse.

Den konservative Folketingsgruppes ærede Fører ved, at jeg har glædet mig over og sat min Lid til dette Program, men det kan ikke bebrejdes mig og lige-sindede, at vi ikke ogsaa med lige saa stor Tillid og Glæde ser Programmet tilsidesat, skrinlagt og udskudt *ad calendas graecas*; særlig for Sønderjyllands Vedkommende var det jo et Program til øjeblikkelig Gennemførelse. Hvis der fra konservativ Side end ikke er rejst Krav herom, skal jeg paa det konservative Kriseprograms og paa den konservative Landsraadsudtalelser Vegne opfordre den konservative Folketingsgruppe til nu, efter 6 Maaneders taalmodig Ventetid, at fremføre og fordre imødekommet disse det konservative Partis landbopolitiske Hovedkrisekrav, baade i Al-